

מ"י 27037/02/24 - אהרון רוני צירינסקי נגד משטרת ישראל - לב ת"א

בית משפט השלום בתל אביב -יפו

מ"י 24-02-27037 תחנת משטרה - מרחוב יركון נ' צירינסקי

לפני כבוד השופטת רוית פרג בר-דין

אהרון רוני צירינסקי

ה牒:

נגד

משטרת ישראל - לב ת"א

המשיבת:

החלטה

בפני 3 בקשות שונות שהגיש המבוקש על רקע מעצרו במסגרת היליך מעצר ימים.

בקשו הראשונה הינה לפסיקת הוצאות שכר טרחה בהיקף של 200,000 ₪ בגין "יצוג עצמי". לשיטתו, יציג את עצמו בהיליך ראשון במסגרת הובא לבית המשפט להארכת מעצרו, ושהורר ללא ערבותות, ואילו בהיליך נוסף מיום 2/3/24 יציג את עצמו בחקירתו בתחנת משטרה שבוטפה שוחרר בעקבות עצמתה והרחקה מספרית בית אריאלה.

הבקשה השנייה עניינה ביטול היליך ומתן צו הצהרתי כי הוא נושא 'אות הגבורה' אשר בגיןו לא ניתן לטענהו לעכבה, לחזור אליו ולבצע הליכים נוספים כמפורט בבקשתו.

בקשו השלישי עניינה "פרטים נוספים" בנוגע לבקשתו הקודמת, במסגרת מבוקש פטור מלא ממיסים לזוגתו הדוגמנית הגב' סופיה מצטנर לה עומד להינשא וזאת בדומה לפטור לו הוא זכאי מהסיבות הבאות: אות גבורה, עיורון והסכם אישי עם הפלסטינים. עוד מצין את גזלתם של הכספי מהגב' מצטנר שבוצעה ע"י "סוכנים מזרחיים" שייצגו אותה לטענהו, וכן את האיסור לזמןה לעודות ממשום שלבולה אות גבורה והוא מועמד לפרס נובל.

על בקשות אלה הגיבה המשיבה בציינה כי לאחר בירור ברישימת מקבלי עיטור הגבורה לא נמצא שמו של המבוקש בין מקבלי האות. כמו כן, המשיבה לא מכירה באפשרות ביטול תיק חקירה בצו הצהרתי, וכי המבוקש לא הפנה למקור החוקי של סמכות זו. עוד צינה כי לא נמצאה כל זכאות של גיבורו ישראלי לאוthon פריבילגיות שפרט המבוקש בבקשתו, כמו גם אזכור בחוק, ועל כן, המשיבה עתרה לדוחית בקשותו של המבוקש מאחר ואין כל יסוד חוקי בבסיסה.

אשר להרחקת המבוקש מספרית בית אריאלה למשך 15 ימים לאחר שעוכב ביום 2/3/24 בחשד לזריקת כסאות על

עמוד 1

אנשים תמיימים - החרקה הסתימה.

עוד צינה כי בקשתו השלישית לא מובן מהותה והקשרה לבקשתו האחרות.

לאחר שנתי דעתך לבקשת המבוקש ותגובה המשיבה אני דוחה את שלושת בקשותיו על הסוף.

להלן נימוקי ההחלטה:

ביום 13.2.24 הוגשה בקשה הארצת מעצר ראשונה כנגד המבוקש למשך שלושה ימים בעקבות של הפרת סדר ואויומים. המבוקשה עולה כי הוצע למבוקש להשתחרר בתחנת המשטרה בערבות צד ג' והרחקה ממוקם ביצוע העבירה, אולם המבוקש סרב. בדיון נאמר לבית המשפט כי המבוקש סרב להנחיית קצין התנהנה בטענה כי הוא מזוהה ונוכן לקבל הנחיות ממי שאינם אשכנזי, ומכאן הבקשה להארצת המעצר.

לאחר עיון בתיק החקירה המלמד על קיומו של חשד סביר, ושמיעת טענות הצדדים, שוחרר המבוקש בתנאים מגבלים ונקבעו ערבותות בדמות התחייבות עצמית וערבותות צד ג'. עוד נקבע כי אם לא יעמוד בתנאי השחרור הוא ייוטר במעצר יobia בפני שופט ביום 14.2.24.

ביום 14.2.24 הובא המבוקש פעם נוספת בפני בית המשפט לשם בחינת ערבותות, לאחר שלא עמד בערבותות שנקבעו ביום 13.2.24.

לאחר שמייעת טיעוני הצדדים, הוחלט על שחרור המבוקש בתנאים הבאים: התיקיבות לחקירה בתחנת המשטרה, או לדין במשפטו - בכל מועד שיידרש; איסור יצירת קשר כלשהו - ישיר או עקיף, עם מי מהזרים הננספים במשך 30 יום; הרחקה מאוניברסיטת תל אביב למרחק שלא יפתח מ-150 מטר, לפחות 20 ימים. כאשר לתנאים אלו לא נקבעו ערבותות.

תשלום הוצאות

הדין מאפשר לבית המשפט לפוסק הוצאות הגנה בשני מקרים. במקרה הראשון כאשר נעצר אדם ושוחרר ללא הגשת כתוב אישום, ומצא בית המשפט שלא היה יסוד למעצר. במקרה השני, נעצר אדם ושוחרר, ומצא בית המשפט שהמעצר היה עקב תלונת סרק שהוגשה שלא בתום לב (סעיף 38 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכיות אכיפה - מעצרם), תשנ"א-1996).

במקרה זה, לא מצאת כי התקיימו התנאים לפיזוי המבוקש בגין מעצרו.

המבקש נעצר לאחר שנחשה בביצוע עבירות של הפרת סדר אוומים. המשיבה הייתה נcona לשחרר את המבקש בתנאים מגבלים אך משורב המבקש להשתחרר בתנאים ולאור התנהוגותו, לא היה מנוס אלא להביאו בפני בית המשפט. לאחר בחינת הריאות ושמיעת טענות הצדדים קבע בית המשפט כי ישנו חשד סביר כנגד המבקש. על כן, אין מדובר בתלוונת סרק. לעניין מעצרו, המבקש לא היה מוכן הן בתקנת המשטרה והן בבית המשפט לכל תנאי לשחרורו ולא היה מוכן לחותם על ערבות כלשהיא, וכצפוי שירה מהתנהוגותו של המבקש, הוא נעצר למשך יומיים.

המבקש סרב בთוקף שימונוה לו סגנון מטעם המדינה, והעדיף לייצג עצמו וזה זכותו.

המבקש לא הציג בפני בית המשפט כל בסיס חוקי לבקשתו בעניין החזר שכר טרחה אף לא לעניין גובה שכר הטרחה המבוקש.

מיותר לציין את חוסר הסבירות הקיצוני בדרישת פיצוי בסך 200,000 ₪ בגין הופעה לדין בבית משפט וניסוח בקשה לביטול ההליך, כאשר על פי תקנה 4 לתקנות סדר הדין הפלילי, תש"ד-1974, הדנה בשכר טרחת סגנון, הרי ששכר טרחת סגנון בהילכי מעצר, שחרור בערבות או הטלת ערובה עומד על 887 ₪ בלבד.

במקרה זה לא מצאתי מקום לפ██וק כל הוצאה או שכר טרחה למבקש על הילך שהתקיים בעניינו. התנהלות המבקש עצמו היא שהובילו אותו להופיע בפני בית המשפט, כמו גם, לאור הילך ומהרגע הראשון, התאפשר לו להשתחרר בתנאים מגבלים מצומצמים בלבד, אך התנהוגותו כנגד החוקרים הייתה מזולגת ולא מכבדת, הוא סרב להתייחס ולהקשיב לחוקר האחראי. המבקש הינו אזרח ישראל, הוא כפוף לחוק ועליו לצוית לאנשי חוק אשר עושים עבודתם נאמנה, והתנהוגות מזולגת בתפקידם ואחריותם על רקע מוצאם אינה מקובלת ואין לתת לה תוקף.

בית המשפט מעריך ומכבד גיבורו ישראלי, אך לא הציג לפניו "אות הגבורה" אליו מתיחס המבקש בבקשתו, ולא הציג בפניו הביסוס החוקי בעניין ביטול היליך לאור אות גבורה זה.

למעלה מן הדורש, **חוק העיטורים בצבא-הגנה לישראל, תש"ל-1970**, אינו מתיחס לאמור בבקשת המבקש.

אשר לבקשת לפטור ממיסים וכל המפורט בבקשתה השלישית- הבקשה אינה רלוונטית לעניינו ועל המבקש להפנייה לגוף הרלוונטי.

לאור כל אלה, לא מצאתי מקום להידרש לבקשתו של המבקש והן נדחות על הסף.

המצוירות תשלח העתק החלטה לצדים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, בו' ניסן תשפ"ד, ב-14 אפריל 2024, בהעדך
הצדדים.